

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Valittaja väittää ensinnäkin, että sen oikeutta esittää asiansa kannalta olennaisia todisteita loukattiin. Tämä oikeus kuuluu prosessuaalisiin oikeuksiin, joita suojataan Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa. Tämän ohella se väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan esitettyjä todisteita.

Valittaja väittää, että edellä mainittua oikeutta loukattiin, koska se ei saanut esittää erilaisia asiakirjoja, jotka olivat olennaisia kumoamiskanteen kannalta. Kyseinen kanne hylättiin valittajan mukaan pääasiallisten perustelujensa osalta juuri siksi, että niiden tueksi ei ollut esitetty riittävästi todisteita. Valittaja väittää myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vääristeli kumoamiskanteen perustelujen kannalta olennaisia todisteita tai jätti ne huomiotta.

2. Valittaja väittää toiseksi, että EY 253 artiklaa on rikottu riidanalaisen päätöksen olennaisten seikkojen perustelujen puutteellisuuden vuoksi. Tämä koskee erityisesti olennaista kysymystä, joka esitettiin kanteluissa, joihin kyseinen päätös perustui, ja joka koski niiden maksujen sopimusperustan puuttumista, jotka Transmediterránealle maksettiin henkilöstön uudelleenjärjestelykustannusten kattamiseksi.

3. Kolmannen valitusperusteen mukaan EY 88 artiklaa ja asetuksen N:o 659/1999 19 artiklaa on rikottu. Tämä perustuu siihen, että meriliikenneyhteyksien liikennöimistä koskevasta sopimuksesta, joka tehtiin Transmediterránean ja Espanjan kuningaskunnan välillä vuonna 1978, 3.12.1997 tehdystä komission päätöksessä vahvistetut tarkoituksenmukaiset toimenpiteet muodostuivat sopimuksessa käyttöön otetun tukijärjestelmän poistamisesta ja sen jatkamisen estämisestä Kanariansaarten välisessä lauttaliikenteessä.

4. Neljännessä valitusperusteessa väitetään, että EY 86 artiklan 2 kohtaa ja EY 173 artiklaa on rikottu, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt toimivaltansa ja tehtävänsä muutoksenhakuelimenä, kun se on ratkaissut kumoamiskanteen ja vahvistanut riidanalaisen päätöksen pätevyuden. Siinä väitetään myös, että EY 263 artiklaa on rikottu.

Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti valituksenalaisessa tuomiossa tietyistä väitetystä yleishyödyllisistä palvelusuorituksista maksettujen korvausten pätevyuden, se ei valittajan mukaan rikkonut yksinomaan EY 86 artiklan 2 kohtaa ja sitä koskevaa oikeuskäytäntöä (koska edellytykset, jotka tässä kohdassa on vahvistettu maksujen pätevyuden hyväksymiseksi, eivät täytyneet), vaan myös ylitti toimivaltansa. Tämä johtuu siitä, että se perusti tuomiionsa muihin kuin päätöksessä esitettyihin perusteisiin ja perusteluihin, jotka esitettyjen väitteiden ja todisteiden valossa ovat valittajan mukaan osoittautuneet virheellisiksi.

(¹) EYVL 2002, C 96, s. 4.

Euroopan yhteisöjen komission 24.8.2005 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-323/05)

(2005/C 271/28)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.8.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Antonio Aresu ja Nicola Yerrell, prosessiosoite Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja yleisestä tuoteturvallisuudesta 3 päivänä joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY (¹) mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut komissiolle mainituista toimenpiteistä;

2) velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi oli saatettava osaksi kansallista oikeusjärjestystä, päättyi 15.1.2004.

(¹) EYVL L 11, s. 4.

Industrias Químicas del Vallés, S.A:n 26.8.2005 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-158/03, Industrias Químicas del Vallés, S.A. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 28.6.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-326/05 P)

(2005/C 271/29)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Industrias Químicas del Vallés, S.A. on valittanut 26.8.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-158/03, Industrias Químicas del Vallés, S.A. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 28.6.2005 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat abogado C. Fernández Vicién, abogado I. Moreno-Tapia Rivas ja abogado J. Sabater Marotias.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1 ottaa tämän valituksen tutkittavaksi ja toteaa sen perusteluksi
- 2 kumoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 28.6.2005 antaman tuomion
- 3 hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn vaatimuksen, jolla pyrittiin metalak-syylin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾ liitteeseen I 2.5.2003 tehdyn komission päätöksen 2003/308/EY⁽²⁾ kumoamiseen
- 4 toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaise sen uudelleen
- 5 velvoittaa joka tapauksessa komission korvaamaan kaikki tähän menettelyyn liittyvät oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja tarvittaessa välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Industrias Químicas del Vallés, S.A. (jäljempänä IQV) katsoo ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (jäljempänä tuomioistuin) vääristeli asiakirja-aineistoon sisältyvää näyttöä, kun se arvioi komission oikeudellista lausuntoa, joka koski sen seurauksia, että ainoa täydellinen asiakirjan esittänyt ilmoituksen tekijä oli jättänyt pois metalak-syylin arviointimenettelystä.
2. IQV katsoo toiseksi, että tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi IQV:n kanneperusteen pelkästään sellaisen asiakirjaotteen perusteella, johon IQV ei ollut saanut tutustua hallinnollisen menettelyn aikana, minkä tuomioistuin itse on myöntänyt.
3. IQV väittää kolmanneksi, että tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitsemalla ja soveltamalla virheellisesti käsiteltävänä olevassa asiassa ennalta varautumisen periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta ja tukeutumalla kansanterveydellisiin syihin oikeuttaakseen komission riidanalaisen päätöksen.
4. IQV katsoo neljänneksi, että tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi ja sovelsi käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksellisiä oikeussääntöjä ja erityisesti direktiivin 91/414/ETY ja asetuksen 3600/92 säännöksiä, jotka koskevat kasvinsuojeluaineiden tehoaineiden arviointimenettelyä. IQV katsoo erityisesti, että tuomioistuin (i) sekoitti käsitteet ”täydellinen asiakirja” ja ”täydentävät tiedot”, (ii) katsoi virheellisesti, että jos saman aineen osalta on monta ilmoituksen tekijää, kullakin ilmoituksen tekijällä on oltava täydellinen asiakirja ja (iii) arvioi virheellisesti esittelevän jäsenvaltion roolia monografian laatimisen jälkeisissä vaiheissa.
5. IQV katsoo viidenneksi, että tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että komissio ei ollut syyllistynyt ilmei-

seen arviointivirheeseen jättäessään pidentämättä metalak-syylin arvioimiselle asetettua määräaika. Tuomioistuimen premissi on IQV:n mukaan tämän osalta virheellinen ja sen perustelut ovat ristiriitaiset niiden määräaikaisten valossa, jotka komissio on myöntänyt käsiteltävänä olevalla alalla.

6. IQV katsoo kuudenneksi, että tuomioistuimen perustelut olivat ristiriitaiset ja kohtuuttomat, koska se hylkäsi IQV:n kanneperusteen riidanalaisen päätöksen sellaisten perustelujen perusteella, joita kyseisessä päätöksessä ei ole.
7. IQV katsoo lopuksi, että tuomioistuin rikkoi menettelysääntöjä, kun se jätti huomiotta tietyt IQV:n kirjalliset huomautukset, jotka tämä oli esittänyt esittelevän tuomarin suullista käsittelyä varten laatimasta kertomuksesta, perustelematta tätä tuomiossa.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 113, 7.5.2003, s. 8.

Bundesfinanzhofin 28.6.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Dinslaken vastaan Gerold Meindl, Christine Meindl-Bergerin osallistuessa asian käsittelyyn

(Asia C-329/05)

(2005/C 271/30)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 28.6.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.9.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Finanzamt Dinslaken vastaan Gerold Meindl, Christine Meindl-Bergerin osallistuessa asian käsittelyyn, seuraavaan kysymykseen:

Rikotaanko Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 43 artiklaa silloin, jos kyseisen jäsenvaltion alueella asuvaa verovelvollista kieltäydytään verottamasta tuloveron osalta yhteisesti tämän Itävallassa asuvan aviopuolison, josta verovelvollinen ei asu erillään, kanssa, sillä perusteella, että aviopuoliso on sekä ansainnut yhteisistä tuloista yli 10 prosenttia että myös yli 24 000 Saksan markkaa silloin, kun nämä tulot ovat Itävallan lain mukaan verovapaita?